

مگر محبت متعلم معلم را که باید او که ازین محبت باشد جدا کرد
 سبب قریب وجود و تربیت جسمانی اوست معلم سبب
 کمال و تربیت روحانی اوست و مفیض صورت انسانیت
 بود و بحقیقت معلم پدر روحانیت بس بقدر آنکه روح را بر
 شرفیت معلم را بر پدر شرفیت پس محبت او در مرتبه فرودتر
 از محبت موجود حقیقی باشد و بالاتر از محبت پدر و از اسکن
 پرستیدند که پدر را دوستی داری یا استاد را گفت استادی
 زیرا که پدر سبب حیات فایزیت و معلم سبب حیات با
 در حدیث است ابولکله من ولادک و من عکاک و من نو
 و غیره الایا و من علمک و از مرتضی علی ^{منقولست}
 من علمک و من علمک و من علمک و من علمک و من علمک
 از آنکه باشد محبت شارع که با وی حقیقی و مکمل اولادیت بعد از
 محبت حق تعالی او که از همه محبتها باشد و لهذا حضرت حبیب
 صلی الله علیه و آله وسلم فرموده لایؤمنن احدکم حتی یموتن احب
 الیه من نفسه و الیه و لده و محبت او صیای راستین را میبرد

داغچار

و اصحاب کاملین که مصابیح نبوی و مفاتیح نبوی اند و تا که تالی
 محبت شارع تواند بود چنانچه در حدیث است من احب اصحابی فحقنی
 انهم و من ابغض اصحابی فبغضتني انفسهم و در حدیث دیگر است
 من احب العلی فحق لی جنتی و در کرم اکرم عالما فقد اکرمتی مرتبه
 سیوم محبت رعایا سلطانرا و محبت سلطان رعایا را بعضی
 رعایا سلطانرا او که داشته اند از محبت پدر و همانا
 قول تحقیق ادرست جردون سیاست سلطان اشفاق
 تصور نیست و عینا که پدر سیاست فرزند میکند سلطان
 سیاست پدر و فرزند هر دو میکند مرتبه چهارم محبت معارف
 و شرکاء و باید که هر یک را در مرتبه لایق با او باز دارد و خلط مراتب
 نماید در اخلال حفظ حقوق مراتب ظلمت و موجب فساد و خیانت
 در صداقت از خیانت در اموال افشس باشد چنان خیانت
 راجع بصفات نفسانیت است که اشرف از جواهر جسمانیت و از
 طالیس گفته محبت منشوش خود و مرتفع شود چنانکه از منشوش
 خود تباه شود پس باید که با خالی و خلق طریق عدالت سلوک دارد